

Ante LUBURIĆ

**ZABILJEŠKA O POHODU ZAPLANIKU I
KOČELIMA U ŽUPI TREBINJSKOJ
25. RUJNA 2003.**

Mostar, 18.20 sati. Upravo sam se vratio s pohoda mjestima Zaplanik i Kočela u župi trebinjskoj. Odavno sam želio pohoditi te lokalitete s nekim od stručnjaka iz povijesti, arheologije... Budući da me dr. Marijan Sivrić, nekadašnji ravnatelj Muzeja u Trebinju, a sada djelatnik Državnog arhiva u Dubrovniku, upozorio na nekadašnje postojanje crkve sv. Barbare u Kočelima (Sl. 1), na području župe trebinjske, mjestu prije Tvrdoša sa zapadne strane Trebinja, to sam njega zamolio kad imadne vremena da pođemo pohoditi taj lokalitet. Budući da je za vrijeme rata izbjegao u Dubrovnik, i njemu je bilo zanimljivo obnoviti nekadašnje puteve i mjesta istraživanja. Dogovorili smo se da pođemo danas, 25. rujna 2003. Pridružio nam se i gosp. Tomo Andelić.

U taj program uključili smo i Zaplanik, mjesto u Uskoplju kod Ivanice. U tom mjestu nalazi se groblje, zajedno rimokatoličko i pravoslavno, s ostacima temelja crkve sv. Petra, koja se spominje u izvješću misionara Bonaldia koji je o Petrovu 1644. god. pričestio vjernike u Žurovićkom kraju u što pripada i Zaplanik kao i selo Kalađurđevići iz kojeg se još 1436. god. u jednom dokumentu spominje neki Marko Kalodurđević, katolik iz Žurovića. To navodi da su katolici mogli sagraditi sebi crkvu i koje stoljeće prije nego je spominje Bonaldi.

U pravoslavnom groblju u Kočelima kod Trebinja nalazi se polurazrušena crkva, sagrađena između srpnja i rujna 1488. god. po želji katoličkog svećenika don Vlaha Gabrijelisa. Ugovor (Sl. 2), prema kojem zidari Petar Bogdanović s Bratčićima i Matko Ljubanović iz Župe Dubrovačke trebaju sagraditi crkvu: dugačku dvanaest lakata, široku između zidova šest, a visoku sedam, zabilježen je u Dubrovačkom Arhivu (26. Div. Not № 68, f. 129, 10. VII. 1488.).

U njemu je, pored ostalog, napomenuto da će don Vlaho dati sav potreban materijal za izgradnju, podnijeti troškove prijenosa isklesanog kamena i za posao platiti 48 perpera. Majstori su se, na kraju, obvezali da će crkvu osiguravati od oštećenja budućih pet godina.

Sačuvani ostaci zidova pokazuju da je ona bila s vanjske strane dugačka 6,60 m, odnosno dvanaest lakata, a široka između 3,30 m, dakle točno onoliko koliko je bilo ugovoreno. Visina se danas ne može odrediti jer su se svodovi crkve urušili.

Ustvari, to je jednostavna jednobrodna građevina s polukružnom apsidom, izgrađena od pritesanog kamena, koja je vjerojatno imala poluokrugli svod, i kako tvrdi ugovor, bila je pokrivena kamenom pločom.¹

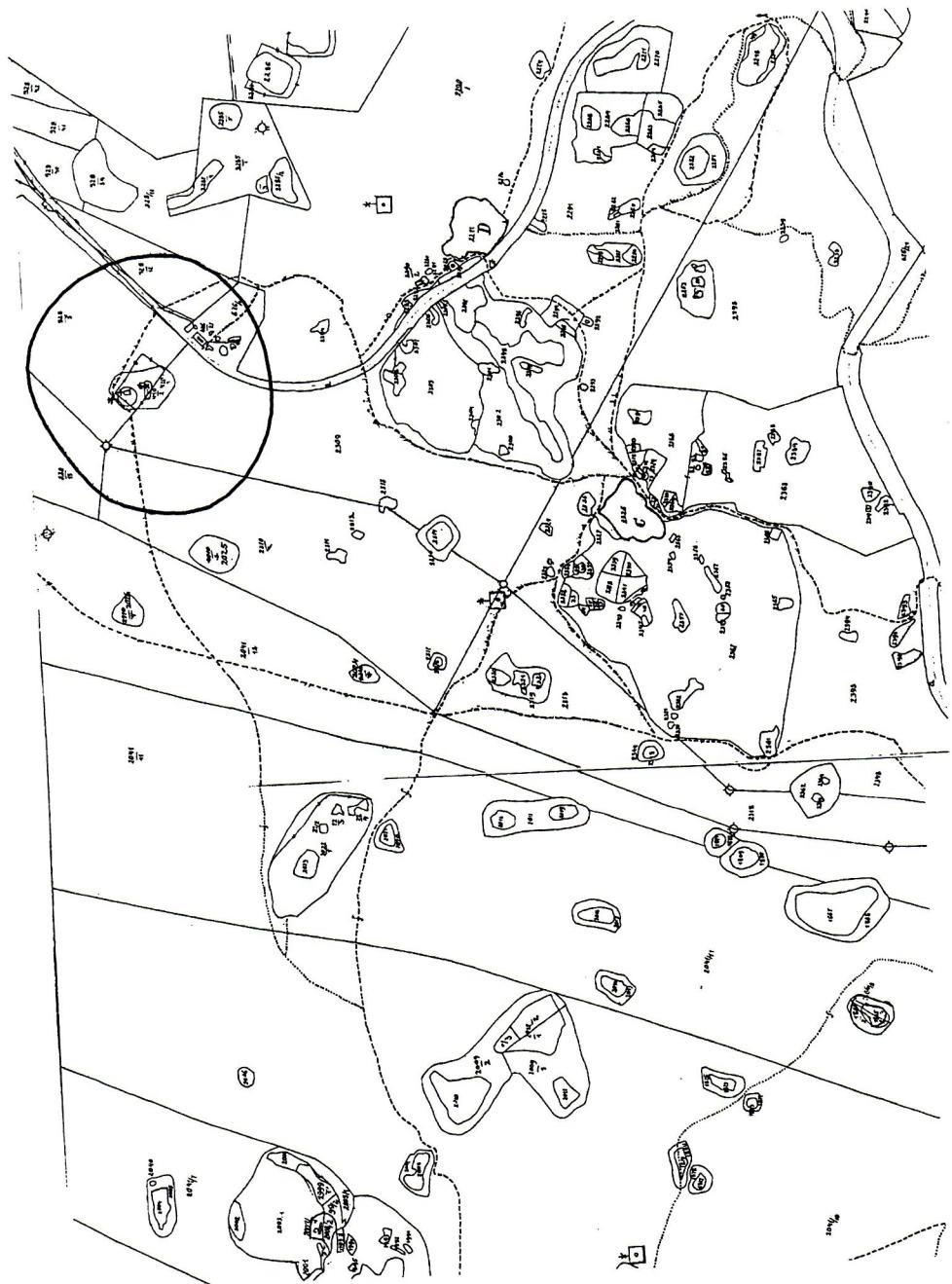
Na Petrovu briježu u Zaplaniku, zapadno od groblja, primjećuju se četiri grobne gomile. Peta, najistočnija iz te grupe, u samom je, sada mješovitom, groblju. Promjer osnove ove gomile je 10-15 m, a na njoj leži jedan stećak. Sa sjeverne strane grobne gomile je pravoslavna crkva sv. Petra i Pavla, a s južne strane ostaci ruševine još preostalih temelja nekadašnje katoličke crkve sv. Petra.

Vidi se da je to bila jednobrodna crkva, zidana od kamenja. Crkva je imala polukružnu apsidu. Vanjska družina, bez apside, je oko 7 m, a vanjska širina je oko 5,5 m. U Bonaldijevu izvješću, koji je 1644. god. o Petrovu služio misu i pričestio vjernike u Žurovićkom kraju, stoji da je crkva bila "bez ruha". A kad je 1667. god. veliki zemljotres srušio Dubrovnik, na ovoj je crkvi urušen krov, piše B. Pandžić u knjizi o trebinjskoj biskupiji na str. 133, bilješka 31.

Katolička crkva sv. Petra je bila lijepa građevina za ono vrijeme, a za nas danas od velike važnosti kao i ona u Kočelima. Oko temelja ove crkve su grobovi i grobnice obitelji Radulovića iz Kalađurđevića, što je jedino katoličko groblje u Šumi Trebinjskoj, u kojem nema "grčkih grobnica" - stećaka.²

¹ V. Korać, "Crkve s prislonjenim lukovima u Staroj Hercegovini i Dubrovačko graditeljstvo", u: *Zbornik Filozofskog fakulteta*, knj. 2, Beograd 1964., str. 561-599.

² Lj. Sparavalo, *Srednjevjekovna groblja...*, str. 73.

Sl. 1. Smještaj crkve sv. Barbare u Kočelima.

die 29 July 1788

129.

Petra - bogdanović s Brgata - et matetus ljubanović s
breno muratoris obligatus est et eoz bona i mifus
tenendum promisimus post dom Blažio Gabriele
pri et ucaptroni de fabricando in Turgyne domum
et cibay u) Cogelli Longi brachys drectus ad
conga intra et us. Largius brachys ita intra
mucros ut muraturum aliam brachis repetimus aperte
vays ad centum sui medicatate volte, et dicto dom (et reptione
Blažius punit dare dom matutu necessaria fabrice in plaus
dicto erit ad locum dicti fabrice. Et ipsi magis debet
debet matre Lapido qui erunt necessary arte fibris
post dicti et don. Blasius tenet sine expensu portari
factore dictos lapidos a loco quo nō fuit ipi
Lapido, ad locum fabrice. Et dictam et actionem
debet dare completam p totum meum. Supradicto p
nō est debet matuta parata. Et dicto dom blasiu
punit ipsi magistrus dico et palice p toto dicto opa
yppos emadegimurato. Et hinc magis affectuam dicti
opus p alos q̄ p atimos. Vnde. hinc autem carta ipso
dicto et tislo dico
dom z lafatu punit kis dare und manuad a timpo dsg
ad costruendu. Et fabor et fildz rado mafis fieri ad
mutho troy p colligendu ad dicto et abono. At
postmo dico dom z lafatu punit ut accipit. Tali
de 13. moli 1788 vobis pmissum a dom blasio dico yppos orto
X petrus kontaric et cypri regumeta in trebinia mura. in loco tregimario
dicitur dicto p. m. offissat p. m. a dico dom blasio y dico.

Sl. 2. Ugovor Petra Bogdanovića s Brgata i zidara Mate Ljubanovića iz Župe s dum Blažom Gabrielisem o gradnji katoličke crkve u Kočelima kod Trebinja (sv. Barbara u Kočelima).

Die X juli 1488

Pethar Bogdanouich de Vergato et Matchus Gliubanouich de Breno, muratores, obligantes sese et eorum bona ad melius tenendum promiserunt dom Blasio Gabrielis presenti et acceptanti de fabricando in Tribigne unam ecclesiam in Cozelli longam brachiis duodecim cum concha intra muros, largam brachiis sex intra muros et involvatam, altam brachiis septem a terra usque ad centrum seu medietatem volte et copertam cum plociis aut cum cupis ad voluntatem suprascripti Blasii. Et dictus dom Blasius promisit dare omnem materiam necessariam fabrice dicte ecclesie ad locum dicte fabrice. Sed ipsi magistri debent incidere lapides qui erunt necessarii dicte fabrice, sed dictus dom Blasius tenetur suis expensis portari facere dictos lapides de loco in quo incisi fuerint ipsi lapides ad locum fabrice. Et dictam ecclesiam debent dare completam per totum mensem septembriem proxime futurum si eis dabitur materia parata. Et dictus dom Blasius promisit ipsis magistris dare et solvere pro toto dicto opere yperperos quadraginta octo. Et dicti magistri assecrant dictum opus per annos quinque continuos. Renuntiando. Hec autem carta etc. Judex et testis ut supra.

Dom Blasius promisit eis dare unum manipulum a principio usque ad complementum. Et Radoe et Radaz Radossalich, fratres, ad melius tenendum se obligaverunt cum omnibus eorum bonis pro suprascriptis pertinentiis suprascripto dom Blasio presenti et acceptanti. Renuntiando.

Die 13 novembris 1489. Pethar suprascriptus confessus fuit a dom Blasio suprascripto yperperis octo pro petris spontatis et yperperis triginta in rationem muri in totum yperperis triginta octo.

Die suprascripta. Dictus Pethar confessus fuit habuisse a dicto dom Blasio yperperos duos.

Dubrovački državni arhiv
Diversa notariae 68, 129